

Przychody i koszty uzyskania przychodów przy przelewie wierzytelności

kategoria: Podatki > CIT

Dodano: 2011-12-28, 14:00

Autor: Grzegorz Sprawka, Starszy Konsultant, doradca podatkowy, Praktyka Podatkowa Domański Zakrzewski Palinka sp. k.

Rozstrzygnięcie sporu pomiędzy podatnikiem a organami podatkowymi dotyczącego sposobu opodatkowania podatkiem dochodowym przelewu wierzytelności było przedmiotem wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu zapadłego dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie o sygn. akt I SA/Po 385/11.

Rozpatrując to zagadnienie skład orzekający uznał, że podmiot, który nabywa wierzytelność od wierzyciela poprzez przelew wierzytelności uregulowany w art. 509 § 1 Kodeksu cywilnego za przychód podlegający opodatkowaniu powinien uznać całą kwotę wierzytelności wraz z przysługującymi od niej odsetkami, nawet jeżeli są kwotami należnymi, faktycznie jeszcze nie otrzymanymi, a kosztem uzyskania tego przychodu jest m.in. kwota wydatkowana na nabycie tej wierzytelności i jej ewentualną windykację.

Istota sporu w tej sprawie dotyczyła rozumienia przepisów Ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych dotyczących przychodów i kosztów ich uzyskania, czyli art. 14 i art. 22. Zdaniem organów podatkowych za przychód należało uznać kwotę wpłaconych na konto podatnika odsetek i to właśnie ta kwota powinna być wykazana w podatkowej księdze przychodów i rozchodów oraz w zeznaniu rocznym. W wyniku zastosowania zaprezentowanej przez siebie wykładni przepisów ustawy organ podatkowy wydał decyzję dotyczącą wymiaru podatku dochodowego.

Taki sposób rozumienia przepisów oraz wydana na tej podstawie decyzja była przedmiotem zaskarżenia podatnika. Rozpatrując tą kwestię sąd dokonał ponownej wykładni art. 14 ust. 1 tej ustawy, zgodnie z którym za przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej uważa się kwoty należne, choćby nie zostały faktycznie otrzymane, po wyłączeniu wartości zwróconych towarów, udzielonych bonifikat i skont, oraz wykładni art. 22 ust. 1 tej ustawy, zgodnie z którym kosztami uzyskania przychodów z poszczególnego źródła są wszelkie koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 23.

W wyniku poczynionych ustaleń sąd stwierdził, że przychodem jest uiszczona przez dłużnika kwota wierzytelności. W konsekwencji przychód powstaje u nabywcy wierzytelności w dacie faktycznego otrzymania należności od dłużnika tej wierzytelności. Wydatek na nabycie wierzytelności stanowi więc koszt uzyskania przychodu w dacie otrzymania należności od dłużnika, gdyż wydatek ten w tej dacie pozostaje w związku z uzyskanym przychodem.